

Landskap: Småland Upptecknat av: Carl Viking
 Härad: Uppvidinge m. fl. Adress: Turåkra, Kråkmoåla.
 Socken: Ålgårds m. fl. Berättat av: Carl Viking m. fl.
 Uppteckningsår: 1941. Född år 1874 i Ålgårds m.

Konkreta jul seder. (L. u. F. 34.)

Julpyndnader; kalmsaker m. m.	s. 60
Kalm på golvet.	s. 62.
Benböning.	s. 64.
Julbrödet.	s. 68
Matvättor v. jul.	s. 68-69.
Julkögar.	s. 69-72.
"Englajafanda'n" - trettonde dag jul.	s. 73.
"Bords himmel".	s. 74.
Julosten.	s. 75-76.
Djurens föder v. jul, - bl. a. dekoret av "mestermassasten".	s. 76-77.
Bordsdekorationer	s. 78-80.

H. G. 3.

L. u. F. 22;
" 25.

" "

Skriv endast på denna sida!

Landskap: Småland Upptecknat av: Carl Viking
 Härad: Uppvidinge m. fl. Adress: Turåkra, Kråkmoåla.
 Socken: Ålgårds m. fl. Berättat av: Carl Viking m. fl.
 Uppteckningsår: 1941. Född år 1874 i Ålgårds m.

Konkreta jul seder. (L. u. F. 34.)

Julpyndnader; kalmsaker m. m.	s. 60
Kalm på golvet.	s. 62.
Benböning.	s. 64.
Julbrödet.	s. 68
Matvätter v. jul.	s. 68-69.
Julkögar.	s. 69-72.
"Englajafanda'n" - trettonde dag jul.	s. 73.
"Bords himmel."	s. 74.
Julasten.	s. 75-76.
Djurens föder v. jul, - bl. a. dekort av "messmannaskvasten".	s. 76-77.
Bordsdekorationer	s. 78-80.

H. G. 3.

L. u. F. 22;
" 25.

" "

Skriv endast på denna sida!

Landskap: Småland. Upptecknat av: Earl Viking,
 Härad: Uppvidinge, m. f. Adress: Furåkra, "Kråksmåla,
 Socken: Älgshult, m. f. Berättat av: Earl Viking m. f.
 Uppteckningsår: 1941. Född år 1874. i Älgshults socken.

L. U. F. 34.

Uppteckningen utgör omedelbar
 fortsättning från Vol: 2. Konkrete
 Jälsveder.

Vol: 3.

Sida: 51. — 75.

Särskilt 4. Blad teckningar.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 7108 : 60 - 88.

Landskap: *Småland* Upptecknat av: *Carl Vikning*
Härad: *Uppsvidinge m. fl.* Adress: *Furåkra, Kråkmåla*
Socken: *Mghult m. fl.* Berättat av: *Carl Vikning m. fl.*
Uppteckningsår: *1941.* Född år *1874* i *Mghults m.*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kärran t. fåglarna. s. 80.
Matordningen. julafton. s. 81.
Fattiga fick "svel", bröd o. gjus. s. 82.
Gjötinn. s. 83-84
Tydel av mandeln i gjöten. s. 84.

Teckningar. s. 85-88.

54)

ACC. N^o. M. 7108:60.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I gammal tid voro våra julpyd-
nader hemmagjorda. Mormor tala-
de om att man till jul oppfäste på
väggarna "jula dukar." (Kolligen bruna-
der.) Sam voro av grav linneväv och
utsydda med färggarn bilder ur
"Jesu barndomsliv." Ols! Ols! "Gväldigt
gammal tid fanns inga tapeter på
väggarna i våra köstäder. Timret var
udkot och mellan fogarna lyste man
sån fram varmed man "klinat" i skor-
varna. Så fanns det en och annan
rik storbrände eller Gudsägare, som till
jul och andra fester opphängde hand-
målade "Löstapeter," som fästes med
små träpinna. men när det festliga
var slut, så rullas tapeterna och rulla-
des omsorgsfullt till nästkommande fest.

59.)

ACC. NR. M. 7108:61.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

A. G. 3

Halmsaker; ja här äro vi åter framme
vid de gamla halmdockorna, som på
julaftan fästes vid bakljåkarna i rygg-
åskruerna varom morfar talat, att
dessa dockor representerade andarna
av familjens hänsanna, som gästa-
de sitt jordiska hem på den 11. aftonen.
Och! En nu död Kantor Johan August
Thorsen född i närheten av Värja och
Kantor i Kråksmåla i 38. år; var en ivrig
skolorog och hjärtevärmt fästerlandsvän.
Jag fann bland mina anteckningkun-
lar en lapp vari bemälde Kantor sade
att dessa halmdockor hetta "Bures-
männer." Så säger han, "Hjälpe min-
nes jag ej detta, men jag minnes från
min barndom i hjärstat av Wärendsbys-
den gamla, som på julaftan över

53)

ACC. N:R. M. 7108:62.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

dörrarna inne i rummen fäste opp halmdockor under namn av "Julavippor." Förvisso vara dessa "Julavippor" en kvarleva av "Buresmänner", så sluter opp teckningen. Obs! Kantor Thorsen var en aktad och gärna brodd man. — Alltså. Min mormor Susanna Örlundsdotter minnes infet julhalmen på golven, men hennes föräldrar minnes det. Sett går tillbaka till 1700-talet, enär minnors var född 1800, men han hade hört, att på julaftonskväll efter måltidens slut så satte folket i halmen på golvet och utförde lekar, "8 vore ihop halmböcker & kastade dem på varandra." Men huru dana dessa böcker såg ut vetar vi infet. — Våra nufida "juleböcker" äro av råghalm och bindes av våra

54)

ACC. N^o.R. M. 7108:63.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

unga flickor och vias med röda band.
 Det förekommer så stora halmböckar
 att dam är en alu höga men små
 också. En stor "julbock" se teckning
 n° 10. Den är från Kråksmåla Präst-
 gård Julen 1940. Tecknad i Prästgår-
 den den 2/1, 1941. Obs! Absolut teckning!
 Som Ni förstår, så måste jag be om
 tillåtelse för "Snacka" i nästan varje ord
 i hemmet t. o. m. oppe på vindarna där
 damm och spindelväv finnes i mäng-
 der, man har ej allt material på Kylloa,
 men just i de avlägsna skräpprarna
 där finner jag stundom värdefulla
 saker och gästbringande ärtor. Alltså.
 Takfåglar och äppleskakar hava vi ej
 men små "Ljuskransar" i tåken av Lih-
 gauris; så blanda, som teckning n° 11. ~

55)

ACC. NR. M. 7108:64.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nu förekommer "Bardläpare" av papper
med "Tombas" som rider på grisar. Vidare
stora "Grabeliner" av papper att fästa
på väggarna. På dessa papperspyrdna-
der dansa "Tombas" i träskor kringom
julgranen. Men vidare: Vi måste först
skanna till fulla inför Brandhemmens
utsmickning till jul i gammal tid, ex.
i mormars blarudan och ungdom. Så ska
redas blott 2 gånger om året till "Jul
Messamma". Först lappades spisen med
älsad rödlara, sen ^{sen} såhelt beströts spi-
sen med viflera, fy malen krita var på-
synt. Särefter vidlag skurningen. Man
skjälpte ut stora ämbar med hetvat-
ten på golvet börjande längst fram
i rummet. Sen hade karlar stora
visskor av hört gransis och därtill

56.)

ACC. N:R. M.7108:65.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

sand och gned de grava golvsplankor-
na. Sen kamma kvinnan efter och
sköljde med varmt vatten och torka-
de golvet med stora fäng torr vit-
massa, som efter hand med en
Björkriskvast kopades mot dörren
och utbars sörjan med en stor trä-
skuffel och kopades på d. s. h. "Lapedyg-
an" i stugans märket, en upmärkt
festhärd att befrämja husflugornas
utveckling. De helnvända, vita "hale-
gardinerna, som tvättats hängdes
opp för fönstret. Den råghalm la-
des i rängar och "Fällbänkar" sät-
tes över breddes "Bänkatäcken" (en sorts
vävnad, som mycket påminner
om våra dagars trasmattor.) Sättes
en "Rya eller pärskinnsfäll i varje

54)
liggplatts. Men Lakau då? Det fanns
gott om hemvävda, präktiga lakau,
men dem skulle merendels vara
att "se på." De gamle bönderna voro
ytterst sparsamma; men de flesta "hålla
fattigdommen från sin dörr," men
hur är det nu? Uder åt det gamla
släktet, som sparade; skänk åt nyliga
släkten; som prastar av fädernas
arbetsmäda. Jag står även för detta
skarpa, men rättvisa anlämne-
Vidare så skurades husets koppar ski-
nande blankt; likaså mäskenljus-
stakarna och Tensakerna och pottes
eller hängdes på sina plattor.
G. Gylgaren och dess uppkomst är
beskriven i prägeliska H. E. 14. —
Men jag skall och lite vidare skri-

58.)

ACC. N:R. ^{Post 1} M. 7108:67LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

va om nutida julfirande hos oss
under nutid (fränsett kristiden.)
När skura vi rummen i regel var-
je lördag undantagandes Finrum-
met, där man i regel har kock-
mattor över golvet, men i vardag-
rum och kök brasmattor. Sock-
socka tvättar man av även kock-
mattorna vid behov. Till julen tvät-
tas fönstren; och golven skuras, som
vanligt en gång i veckan, fast man
får vara sparsam om läpau. Nya
eller nypvättade gardiner hängas
opp vid fönstren. Kapparna blankas
med "röda björn". Rena lakan i
sängarna, rena, vita eller kullörta
dukar på borden. Ljus i Ljusstakar-
na. o. s. v. Man fejkar och puttar i

59)

ACC. N^oR. M. 7108:68.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

varje vrå av hemmet, så kvinnor-
na ha ett fastligt bestyr. Obs! Gredor
städas och slammrorkas i rum-
men varje morgon året om; och
rika familjer har man elektris-
ka slammugare. Obs! Vad julbrä-
det beträffar, så bakes (under nor-
mala tider) inte hälften så mycket
som i gammal tid; och många
arbetsfamiljer köpa bröd från
något av våra många bagerier
ärte runt. Obs! Men kaffebröd och
lårbor, det är befyddligt flera sorter
till jul än i min opphått. Obs! Fast
än nu så har man fått "dra in
på staken" d. v. s. vi sakna behövli-
ga ingredienser. Obs! Men luffisk, ris-
gröt och Liken skinka, ha vi haft

60.)

ACC. NR. M.7108:69.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

på de flesta familjernas bord "julafton
has oss, men "Tumskuvu" drages åt
ett hårdare. Det är så mycket, som
är avikt från gamla förhållanden
de senaste 20 åren, att några fasta för-
hållanden rörande "julfirandet" nu-
mera går ej att uppgöra med bästa
vilja. Det tycks nämligen sig upplös-
ningen. —

8.) I gammal tid, liksom i nutid, så
brukades "julbordet" på julaftonen.
I mitt minne har icke s. k. "julkökar"
förekommit hos oss, men i minas fä-
ders ungdom då vara "julkägarna" all-
männa hos oss. När jag var 10 års
ålder, så visade mig mormor huru
brödet i "julkägarna" stapplades upp
på julbordet. Det skulle vara ett bröd

61.)

ACC. N:R. M. 7108:70.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

an varje sörsts matbröd varan
jag skrivit, som berör den gamla
tiden t.o.m. en av de goda "Band-
kringlorna i varje häg. Husbodrens
häg hade störf brätt och var långt
till Häger vid det stora bordet; ren
lärnäst husmodrens häg. Obs! Men
fanns inom familjen gamla, t.ex. Farfar,
mormor, o.s.v. Då skulle deras hägar
vara mellan Husbodrens och hus-
modrens; ty om de gamle hade "Du-
nataf" och bodde och åt för sig själ-
va, så vid "jul skulle dom spisa hos
de unga för samhällighetskänslan
skulle bevaras i kommande år."
Till "Julhägar" hörde äpfeln och
Nötter. På julbordet måste "Tregrens-
ljuset stå." I vardagslag var ej

62.)

ACC. N:R. M.7108:71.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

duk på bordet, men på julbordet van-
ligen en stor strällduk och sen mind-
re dukar på de övriga borden. Vi-
dare om "julkökarna." Näst husmoders
hög voro Braken och sist Hjärnas
så vitt det fanns barn eller Hjärnas
i familjen. Någon kaka, som skulle
gämnas till Vårer förekom ej på våra
jullbord, men jag minnes att i Uppsala
var den seden och hette detta bröd "säl-
ka" och därav skulle givas åt folket
och Sragdjuren, så värdena började.
Men en god husmoder skulle gämnas
en "Vörtlimpa" och ett stycke "Julast"
så han kunde bjuda familjen därav
på "Vårfredagen." Så var det hos oss.
Jag minnes att mor och mormor grava
ner bemälda bröd och ost insvepit i lina

(63.)

ACC. N.R. M. 7108:72.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

i ett råghar i "sääbo". Sär varken
"frösmaken eller torkade." Hette det.
Vidare må om husfaderens "Jul-
hög sägas, att överst pryddes den
av "Fridsduvan". Det var ett litet
brädd vekumjöl bakat till en duva,
som hade ett vete Korn i näbbet.
Vekumjöl till "Fridsduvan" erhöles
på så sätt att "litet vete ugustor-
kades och mols på en liten hand-
kvarn, som hette "Pina"; och fick
man 8. gånger mala igenom och
sikka vete, innan man fick i skil-
pund vekumjöl." Enligt morrens
m. f. gamla sägner. Vekodlingvar
den tiden knappas nämns hos oss.
Vidare pryddes det gammalmodiga
julbordet med "Ölsänkor." Obs! Sena

L. U. F. 22, 25

64.)

ACC. N.R. M. 7108:73.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

kärl finnas flera på "Kulturhistori-
ska museet" Lund, så där be-
mär jag inget. En av dessa "Stän-
kar" fylldes med öl julafton och
skulle stå orörd på jultbordet till
över "Änglafardäin" (= Trettonde dag
jul.) Ölet hette "Ängläöl" var avsett
för "Julängeln", som gästade jorden
från kl: 12. julafton till 13 - bandens
slut. "Ängläölet" tappades redan
på ett lerkrus, som förvarades i
källaren, och dröddes ölet boka "För-
görning och vara bra att smörja på
med." Vid jultbordet var den förmåne
bandens silver och bunn till mat-
kärl på jultbordet och de vardag-
liga träkärlen sattes å sida, men
detta var efter husets råd & förmåga.

65.)

ACC. N:R. M. 7108:74.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Obs! Mormor och även farbror Nils tala-
de om en "Bordshimmelm", som fästes
i paket över julbordet. Det skulle
vara en Lihumelsblå duk, med bil-
der, som påminde om "Jesu födelse".
Jälv har jag insett sett någon så-
dan "Bordshimmelm". Egen reflex. Det
är så mycket, som blir förbiset,
när t.ex. jag besöker ett museum,
tiden är alltid för kort. Jag hade
aldrig förr än i samras, då jag kom
till Lund, sett "Bländaskälpet" (= "Wärendkvinnans Fälsken", Men In-
tendent Anderbjörk, han lät mig
se dem i Växjö museum. Möjligt
är att bemälda "Bordshimmelm" fin-
nes bland textilerna, kanske vid
Folkurhistoriska museet i Lund.

66.)

ACC. N:R. M. 7108:75.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Julost är känt av gammalt hos oss. Julosten i min hembygd, då jag var barn, han gjordes spröx efter smid-sammars och bestod av cirka 60 kan-nor god mjölk, man bytte sig tillka-pa i byarna med mjölken, så det blev så mycket. En sådan ost borde lag-rad i nära 6 månader väga 1. Lispund (= omkring $8\frac{1}{2}$ kilo.) Sådana bandastar och så goda sen. Men hur är det nu hos oss frånsett (kristiden)? Ja bänder-na köra dagligen sin mjölk till au-delsmejerierna, så köpte dom en liten seg ostkulting om ett par kilo, det är "Julost," som heter duga m.m. Ja, men världen är ju förbättrad avsevärt på de senaste åren, den "Välsigna-de civilisationen," Verkligen, det är så

68)

ACC. N:R. M.7108:76.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Skammen går i silverskor och redan sam-
vetet drunknade." — Julasten ska ses av
Far på julaftonsmorgon, när vi pynt-
lat om i Fähus och köll. Till oss
framsattes smör och flera sorters bröd
därtill fläsksylta, Rullsylta, stekta
spångridder och stekt bladkaka
samt julöl och en matvagn för den
som ville ha. men far var synnerli-
gen mättlig med sprit. Redan kl. 5.
på morgonen hade vi fått kaffe
med dopp, ty far hade varit uppe i
otta och pyntat om Sjuren. Som skal-
le först hava lifet var av "Mesam-
markhäft", Likaså dekort av "Mes-
sammarkkrasten" (Se örter, som bara
jungfru Marias namn) Dekorten ut-
rändes med mjöl och salt och gavs till

68.)

ACC. N^o.R. M. 7108:77

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

åt varje djur. Det troddes att dam
skulle bättre frivas och hålla sig till
kopa under sommaren och "Skänt
gå hem om kvällarna. Dessutom
skyddade detta hä och dessa ökar
mot andra maktens inflytelser.

Vidare skulle alla djuren ha mera
och bättre foder i jul. Mormor be-
rättade att i hennes ungdom var
seden den, att man helst skulle for-
ma ihop padret; samt hos oss heter
"Geva" åt djuren på juldagen; ty då
grät "Guds moder" (Jungfru Maria) sär-
för borde fördröjt formast till jul-
dagen i "Gevor" redan på jullaftans
förmiddag. Tyvärr borde man "Mge-
ka ut gädseln på juldagen ut på-
huset utan låta den ligga kvar till

69.)

ACC. N^o. M. 7108:78.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Andredag jul om djuren skulle fri-
vas. — I mycket gammal tid tror jag
inte det förekom några borddekor-
ationer, ty jag hörde aldrig de gamle
sala däram. I mitt barndomsmin-
ne, så påstes på duken å jultbordet
en ranka lingonris nedert på duken
och i riset små röda papperblommor.
Så i ett par vantar på bordet insat-
tes "Idégranskvisar". Jultbordet i mitt
barndomshem, som jag minnes
det som liten pojke, de beckning
n° 12. Vi ha icke haft något jultbord
dukat, som ett landskaps med jult-
krubba. Oks! Men under senaste åren
började vår Prästfru Greta Hökansson,
bördig från Lidköping, med en pep-
perkakstuga sådär en 10. tum lång.

70.)

ACC. N.R. M. 7108:79.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag såg en händelse, i prästgårdens
kåket hur dam byggde den peppar-
kakstugan. Samt kavlade ut pep-
parkaksldeg med en brädkavel, så
dogen vart en centimeter tjock.
Sen skar dam fill med en kvin sidor,
gavlar, och takfall och gräddade
på plåtar i kokspisugnen. Sen foga-
de dam samman styckena i hörnen
med små träpinningar, som instjöt
i hörnen av bakverket. Sen hade
dam vit sockerglasyr i en spruta
och gjorde knutarna vita, även vita
fönster och en dörr, därtill hela tak-
fallet vitt allt med denna socker gla-
sy. Det skulle föreställa snö på
kakor, sade fru Klåkausson. Så
bad fru mig skaffa en stor forra

71.)

ACC. NR. M. 7108:80.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

grön mossan, som skylde ett litet bord.
Så gjordes mossan passande efter bord-
skivan och stugan, som var så hård, när
hon kallat; sattes på mossan och en
liten, liten grön på varje sida om stu-
gans dörr; och så i små ljus på bordet
så var det hemmet färdigt. Oks! Men
nästa jul, ja då hade plikorna
i hemmet runt om kär gjort sig
en sådan "Pepparkakstuga". Men jule
1940. har den infett haft tillräckligt
med material till sådana stover.
Se teckning n° 13. —

8.) När vi i mitt barndomshem på julaften
vattnat sjöen och middagssjörat, så
restes almedelbart kärvorna till små-
pölar i "Världträdet"; sen gingo vi
in för att äta middag, som bestod av

72.)

ACC. N.R. M. 7108:81.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Sopp i grytan." Särav det välbekan-
ta namnet "Sopparedan." Såhär
heltgick det i mitt barndomshem.
Yden stora, öppna spisen kokade
en stor gryta i vilken var fläsk,
kött och korv. Far skar nu asvarpitt
stora brödstycke och vi skulle alla
doppa gång efter gång i det fetappa-
det i grytan och våldte mor till oss
av det varma sovlet. Far hade ett
äldrigt vackert "Tennstopp;" det fyll-
de han med sitt bästa öl och vi
skulle alla dricka ur stopet.
Sätta likaledes för att "bevåra sän-
jan, brunnaden och samhörighets-
känslan i familjen till kamman-
de är." Heltills har jag beskrivet mat-
ordningen på Julaftan. Till kvälls-

73.)

ACC. N.R. M. 7108:82.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

vard var det kalas på gammalt bond-
vis i alla gårdarna. F.o.m. de fattiga
hade fått i varje hus sauer och bräd
i gårdarna och även julljus, "de skola
väl veta det är jul," hette det. Hur är
det nu? — Först samlades vi alla kring
jultbordet. Sen kvällen behövde ej jag
eller bror Lära "matbäven" hägt. Det
gjorde far själv. I valda ord tackade
han Gud för att vi äro friska fira
en julkäglig, medkallande den Högste
vällingelse över maten, land och folk
slutande alla i den himmelske Fadrens
kärlek; så att vi alla måtte en gång
på möta opp vid Himmelska borden.
Far var en Gud älskande Gubbe och gam-
la mormor likaså. — Maträtterna
voro luffiska och smågås. Sedan bet-

74.)

ACC. N:R. M. 7108:83.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

välling, med ravel och pepparsås. Sedan fruktsoppa. (Öl och enbärssdricka efter bekan.) Spirit gagnade för synnerligen litet; helst inte för egen person. Så kan sedan småländingar matarati-
onalrätt "Viter gröt med socker, malen kanel och varm smjölke. Ols! "Grörimmen" förskamma ej i mitt barndoms-
hem julaftonskväll. Sam gagnades alltid julkalas, brödsop, kristninggröt och slätteröl, men ej i föraöl (Begrav-
ning). Set var gamla grörim, som mest gagnades, men set fanns pers-
ner, som och satte ihop nya. Ols! Set stämmer med frågelistan att då man skulle "Rimma för gröten" Ingen fick äta förrän han rimmat. Ols! "Grörim" bekvär jag inga opp. Ni

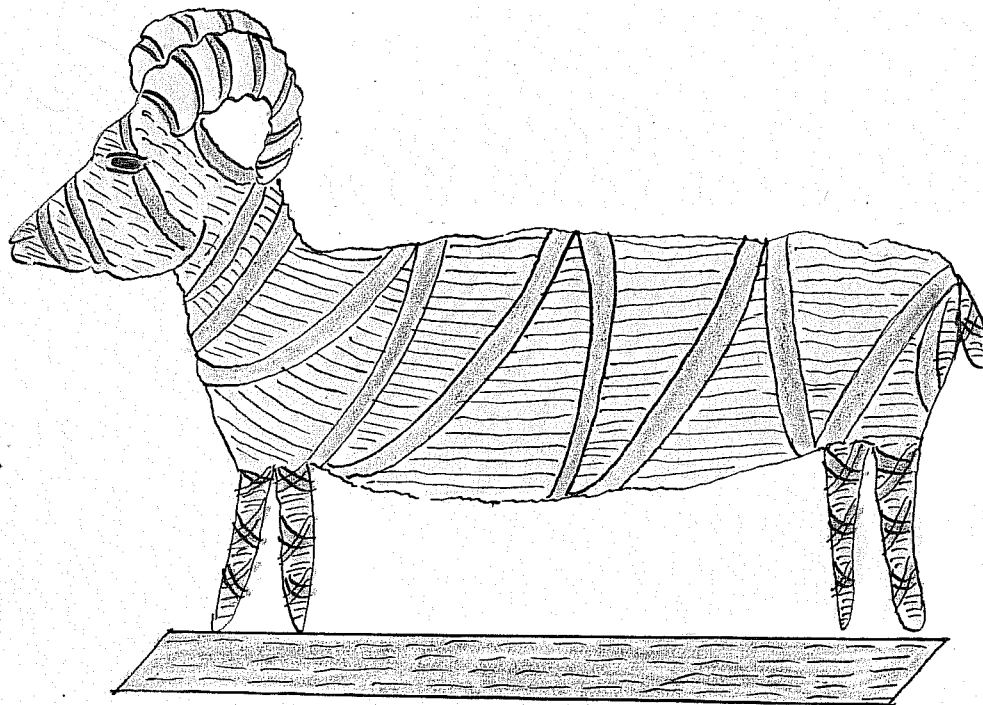
75.)

ACC. N:R. M. 7108:84.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

har åtskilliga bland de samlingar
jag insänt till "Folkminnesarkivet"
och flera finnes vid "Nordiska museet".
Bäna eller Perslunds dacha i gräben
veta vi inget om, Ols! Men det skulle
vara en (säger en) stor Mandel i
julgröten; den seden var det i mit
barn damshem, men tillämpas på
kan numera hos oss. Nu mandeln
kag man "lydor." Fick en ogift
pojke eller flicka, som vara gatas-
vuxna, mandeln, då bliva dam
gifva i kammare de år. Fick en ung
fru mandeln, då fick han vänta
sig en baby i kammare de år, men
fick en äldre stigen man eller kvin-
na mandeln i sin gröt, så skul-
le dam då i det kammare de år.

№ 7108 : 85.
nr 10. Stor "Halmbock" från Kråksmåla Prästgård.
julen 1940. En alu Hög.

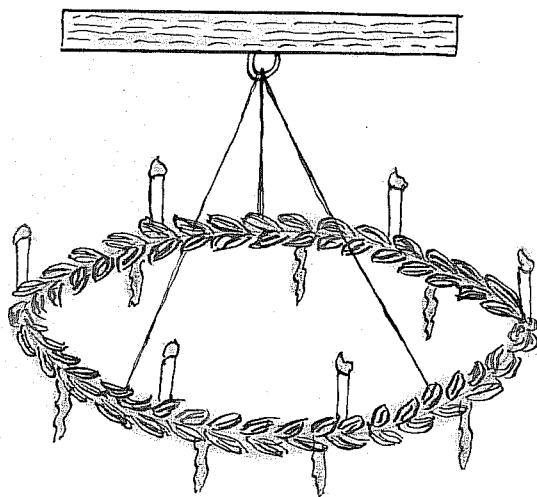

ACC. N:R

M 7108:86.

Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Viking
Härad: Uppvidinge, m. f. Adress: Furåkra, Kråksmåla,
Socken: Ålgårds, m. f. Berättat av: Carl Viking, m. f.
Uppteckningsår: 1947 Född år 1874 i Ålgårds socken,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N° 11. "Ljuskrans" av lingansris i taket. Klar av
älder prydd och prydd hemmen vid jul hos oss.

Skriv endast på denna sida!

M. 7108:87

Nº 12. "Julbordet," som jag minnes det, som G. äring
i mitt barndoms hem, men det är ej det "Julbord,"
varom mormor berättat, det kan ej jag bekvä. jag
har ej sett sådant. När man ser far och jämför hans
älder med bekvä 3. min mor; ja men vi minnas
det var fars andra hustru och det lågen tid av 26.
år dän emellan.

N. 7108:88

N° 13. Bordet med lilla "Pepparkakstugan".
Motiv från Kråksmåla Prästgård. Julek 1988.

